

OKÓLNIK

9/2018

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

Płock – dnia 23 marca 2018 r.

40

APEL BISKUPA PŁOCKIEGO O WSPARCIE ZBIÓRKI NA RZECZ CHRZEŚCIJAN W ZIEMI ŚWIĘTEJ I NA BLISKIM WSCHODZIE

Piękna tradycja każe nam, aby w Wielki Piątek, przy krzyżu naszego Zbawiciela, pamiętać o chrześcijanach żyjących dziś w Ziemi Jezusa i na całym Bliskim Wschodzie. Wielu naszych braci jest tam wciąż prześladowanych i żyje w biedzie, niepewności jutra, oraz czeka na naszą konkretną pomoc, zwłaszcza na terenach, gdzie toczy się wojna.

Apeluję do Was, Bracia i Siostry, abyście otworzyli swoje serca i w tegoroczny Wielki Piątek, całując rany Ukrzyżowanego Pana, wsparli materialnie w wielkoduszny sposób dzieło zwane – „*Collecta pro Terra Sancta*” służące pomocą chrześcijanom w Ziemi Świętej. Niech to będzie wyraz naszej solidarności, czynnej wiary i bliskości z braćmi w wierze w ziemskiej Ojczyźnie naszego Zbawiciela.

Watykańska Kongregacja ds. Kościołów Wschodnich przekazała nam ostatnio informację, że w ubiegłym – 2017 roku przekazaliśmy na wspomniany cel jako Kościół lokalny płocki ofiarę w wysokości 90 tys. zł. W imieniu Ojca Świętego Franciszka za ten dar dziękował kard. Leonardo Sandri. Dziękuję Wam również i ja za ten wielkopiątkowy dar! To także dzięki Waszemu wsparciu, było możliwe przeprowadzenie w ostatnim czasie niektórych prac remontowych w najświętszych dla nas miejscach: w Bazylice Narodzenia w Betlejem i Świętego Grobu w Jerozolimie. Bóg zapłać za dobre serca i za każdą złożoną ofiarę!

Płock, dnia 22 marca 2018 r.

† Piotr Libera
Biskup Płocki

ZARZĄDZENIE: Apel Biskupa Płockiego proszę odczytać w kościołach naszej diecezji w niedzielę 25 marca br. podczas wszystkich Mszy św., w ramach ogłoszeń parafialnych. Ofiary zebrane na rzecz Bazyliki Grobu Pańskiego i chrześcijan żyjących w Ziemi Świętej, należy wpłacać na konto Kurii z dopiskiem „Ziemi Święta 2018”.

Płock, dnia 22 marca 2018 r.

† Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny

41

ŻYCZENIA WIELKANOCNE BISKUPA PŁOCKIEGO

„*Łaska i miłosierdzie nad Jego wybranymi i nad świętymi Jego opatrzność*” Mdr 4,15

Umiłowani Diecezjanie!

Stajemy ze wzruszeniem przy pustym grobie Zmartwychwstałego Chrystusa, aby z radosną wiarą spotykać Go w ten uroczysty Dzień Paschy, szczególnie w wielkanocnej Eucharystii.

To spotkanie opromienia i odmienia nas samych i naszą codzienność, budzi w nas wdzięczność wobec Przedwiecznego Ojca – za Jego łaskę i miłosierdzie, za Jego cudowną opatrzność, objawioną w odmianie losu „Pierworodnego spośród umarłych” – Jezusa Chrystusa. Nasz Zbawiciel zwyciężył grzech i śmierć, a nam daje udział w Swoim triumfie.

Życzę Wam Kochani, aby stale doświadczać – jak tyłu świętych, w tym nasz szczególnie Patron św. Stanisław Kostka – zachwytu i zadziwienia Bożą miłością, która wszystko przemienia.

Niech zawsze towarzyszą Wam pokój i radość oraz błogosławione owoce wzrastania w przyjaźni z Panem i w świętości. A św. Stanisław z Rostkowa niech stale oręduje za nami u Zmartwychwstałego, niech wyprasza potrzebne łaski naszej młodzieży, naszym rodzinom, wspólnotom parafialnym, naszej Ojczyźnie świętującej 100-lecie odzyskania niepodległości, całemu Kościołowi i światu!

Pascha A.D. 2018

† Piotr Libera
Biskup Płocki

ZARZĄDZENIE: Życzenia paschalne Biskupa Płockiego należy odczytać wiernym w Niedzielę Zmartwychwstania, 1 kwietnia br., podczas wszystkich Mszy św., w ramach ogłoszeń parafialnych.

Płock, dnia 22 marca 2018 r.

† Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny

42

LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI NA 100-LECIE KATOLICKIEGO UNIWERSYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II

„W służbie Bogu i Ojczyźnie”

Uczestnicząc w celebracji Świętego Triduum Paschalnego – od wielkoczwartkowej Mszy Wieczerzy Pańskiej po wielkanocny poranek – wraz z całym Kościołem staliśmy się uczestnikami Jezusowej drogi, prowadzącej przez Mękę i Śmierć do Zmartwychwstania. Jest to kluczowy temat słowa Bożego, które słyszymy w dzisiejsze święto. Św. Piotr w dzień Pięćdziesiątnicy ogłasza, że ten sam Bóg, który „wskrzesił Jezusa, zerwawszy więzi śmierci” (Dz 2, 24), daje nam „poznać drogi życia”. Potwierdza to również psalmista, gdy woła do Boga: „cieszy się moje serce i dusza raduje, bo Ty ścieżkę życia mi ukazesz” (Ps 16, 5. 11). Rzeczywiście, tylko Pan ukazuje „ścieżkę życia”, a nawet sam staje się drogą, na której człowiek otrzymuje „pełnię Jego radości” (Ps 16, 11). W ewangelicznej relacji św. Mateusza ta „wielka radość” staje się udziałem kobiet, którym anioł oznajmia, że Jezus „zmartwychwstał, jak powiedział” (Mt 28, 6), a one udają się w drogę, by z bojaźnią i wielką radością „oznajmić to Jego uczniom” (w. 8).

1. Z historii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego

Dzisiejszy nasz list kierujemy do Was z okazji 100-lecia Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Uczelni niezwykle zasłużonej w dziejach zwiastowania „drogi życia” w niepodległej Rzeczypospolitej, a przez wiele lat jedynej wszechnicy katolickiej od Łaby po Władystok. Idea powołania katolickiej szkoły wyższej w odradzającej się po zaborach Polsce zrodziła się w sercu ks. Idziego Radziszewskiego, pierwszego rektora KUL-u, a podjęta została i zrealizowana przez Episkopat Polski, obradujący w Warszawie w dniach 26 i 27 lipca 1918 roku. Zebraniu temu przewodniczył ówczesny nuncjusz apostolski Achilles Ratti, późniejszy papież Pius XI. Na pierwszy rok studiów w 1918 roku przyjęto niespełna 400 studentów. Trzy lata później Naczelnik Państwa Józef Piłsudski przekazał Uniwersytetowi budynek dzisiejszego Gmachu Głównego, Episkopat zaś podjął decyzję o systematycznym materialnym wspieraniu Uniwersytetu ze składek wiernych. Szybki naukowy i dydaktyczny rozwój Uczelni sprawił, że już w 1938 roku, na mocy specjalnej ustawy Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, KUL uzyskał pełne prawa państwowych szkół akademickich.

Wybuch II wojny światowej przerwał oficjalną działalność Uczelni. Nadal jednak starano się prowadzić zajęcia w ramach tajnych kompletów. W niedługim czasie jednak zostali aresztowani

ksiądz rektor Antoni Szymański, a nadto biskup lubelski i zarazem pierwszy wielki kanclerz KUL Marian Fulman oraz liczni profesorowie i około 60 studentów. Część z nich rozstrzelano, część zginęła w więzieniach i obozach. Pomimo wielkich strat wojennych, już w listopadzie 1944 roku na Uniwersytecie zainaugurowano nowy rok akademicki. Tym samym KUL rozpoczął swoją działalność jako pierwszy uniwersytet w powojennej Polsce.

W okresie PRL Uniwersytet był zaledwie tolerowany przez władze komunistyczne, doświadczając wciąż ograniczeń, a niekiedy otwartego prześladowania. Szczególnym przykładem represji stało się kilkuletnie uwięzienie rektora ks. Antoniego Słomkowskiego, zwanego „drugim założycielem KUL-u”. Dzięki nieugiętej postawie wspólnoty akademickiej Uczelnia zachowała jednak swoją katolicką tożsamość i wewnętrzną wolność, trwając w wierności prawdzie, wierze katolickiej i patriotyzmowi. Dlatego na KUL chętnie przybywała ideowa młodzież z całego kraju, a miejsce pracy znajdowali tu wybitni profesorowie, usuwani z innych uczelni z racji poglądów i niezłomnej postawy moralnej. W 1954 roku do grona nauczycieli akademickich KUL dołączył ks. Karol Wojtyła, który przez 24 lata, aż do wyboru na Stolicę Piotrową, był na lubelskiej Uczelni profesorem etyki. Wielkim przyjacielem i i protektorem Uniwersytetu stał się także kard. Stefan Wyszyński, najpierw w latach 1946-1948 jako biskup lubelski i wielki kanclerz KUL, a potem jako prymas Polski.

Pomny swoich heroicznym dziejów, KUL dynamicznie rozwija się po 1989 roku. Wzrosła liczba studentów, otworzono nowe kierunki kształcenia, rozbudowano gmachy, powołano do życia ośrodki zamiejscowe i poszerzono współpracę międzynarodową. Dzisiaj na ośmiu wydziałach Uczelni studiuje blisko 12 000 studentów i doktorantów, wśród których jest prawie 700 obcokrajowców, pochodzących z ponad 40 krajów świata.

2. Tożsamość i misja Uniwersytetu

Od samego początku Katolicki Uniwersytet Lubelski za dewizę przyjął słowa *Deo et Patriae – „Bogu i Ojczyźnie”*. Wierność tej dewizie oznacza, że samo nabywanie przez studentów wiedzy i umiejętności, koniecznych do podjęcia obowiązków publicznych czy zawodowych, jest niewystarczające. Dlatego Uczelnia za swoje podstawowe zadanie uznaje zgłębianie „wszystkich aspektów prawdy w ich istotowej więzi z Prawdą najwyższą, którą jest Bóg” (Jan Paweł II, *Ex corde Ecclesiae* 5). W ten sposób KUL wraz z całym Kościołem bierze udział, według słów św. Jana Pawła II, w zasadniczym „sporze o człowieka”, jaki ma miejsce we współczesnej kulturze. Głosząc prymat Boga, głosi zarazem godność osoby ludzkiej i autentycznej wolności. W 1988 roku kardynał Joseph Ratzinger, przyjmując doktorat honoris causa KUL, podkreślał, że „mowa o Bogu należy do mowy o człowieku, stąd należy ona także do posłannictwa uniwersytetu”.

O znaczeniu Uniwersytetu dla polskiej i chrześcijańskiej kultury świadczą jego wielkie projekty badawcze i wydawnicze: 20-tomowa „Encyklopedia katolicka”, nadal realizowana edycja krytyczna dzieł wszystkich Cypriana Norwida oraz polskie wydanie *Opera omnia* Josepha Ratzingera / Benedykta XVI. Wielkie znaczenie mają także odbywane co 4 lata na KUL-u Kongresy Kultury Chrześcijańskiej.

W ciągu swojej stuletniej historii Uniwersytet wykształcił ponad 110 tysięcy absolwentów, do aktywnej obecności w życiu społecznym, politycznym i gospodarczym. Wielu z nich przyczyniło się do budowania wolnej Polski, angażując się w działania opozycji demokratycznej w czasach PRL. Dziś działają w różnych przestrzeniach, często pełniąc ważne role społeczne, zajmując odpowiedzialne i eksponowane stanowiska, współtworzą naukę i kulturę. Dobrze wykształceni i uformowani w duchu chrześcijańskim służą oni Ojczyźnie w duchu odpowiedzialności społecznej, o której niedawno mówił papież Franciszek do przedstawicieli uniwersytetów katolickich z całego świata (Rzym, 4.11.2017 roku). Należy też pamiętać o całych pokoleniach polskich biskupów, którzy na KUL-u studiowali i wykładali. Wielka rzesza księży, sióstr i za-

konników, uzyskawszy na Uniwersytecie naukowe stopnie i tytuły, zasiłała kadry nauczycielskie i wychowawcze w seminariach duchownych, sądach biskupich i wielu ośrodkach akademickich i formacyjnych. Jubileusz jest okazją do spotkania wszystkich osób związanych z uniwersyte-tem podczas Światowego Zjazdu Absolwentów KUL, który odbędzie się w czerwcu tego roku w Lublinie.

Cierpliwa i wierna praca uczelniana w duchu służby Bogu i Ojczyźnie, zawiera w sobie jesz-cze jeden rys – wychowanie do świętości. Uczył o tym Papież-Polak, nazywając świętość „wy-soką miarą» zwyczajnego życia chrześcijańskiego” (Novo millennio ineunte 31). Dziękujemy dziś Panu Bogu, że Katolicki Uniwersytet Lubelski w swej stuletniej historii stał się miejscem dojrzewania do świętości licznych członków tej akademickiej wspólnoty. Należeli do niej i św. Jan Paweł II, i bł. bp Władysław Goral oraz inni męczennicy II wojny światowej, i wreszcie bł. ks. Jerzy Popiełuszko. Jej członkami byli również kandydaci na ołtarze – słudzy Boży: Prymas Stefan Wyszyński, rektorzy ks. Wincenty Granat i o. Jacek Woroniecki oraz założyciel Ruchu Światło-Życie ks. Franciszek Blachnicki.

3. W duchu wdzięczności i zawierzenia

Jako Pasterze Kościoła w Polsce chcemy wyrazić szczególną wdzięczność wszystkim rekto-rom, profesorom, innym pracownikom oraz absolwentom KUL-u, którzy przez lata zabiegali o dojrzały kształt naukowy i wychowawczy Uniwersytetu, o jego wierność Bożej prawdzie i naj-szczytniejszym tradycjom naszego narodu. Dziękujemy wszystkim wiernym w kraju i na ob-czyźnie, którzy od początku istnienia Uniwersytetu hojnie wspierali go duchowo i materialnie, również w ramach Towarzystwa Przyjaciół KUL. Zawierzamy Katolicki Uniwersytet Lubel-ski Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, które patronuje tej Uczelni. Prosimy o wstawiennictwo Najświętszą Maryję Pannę Stolicę Mądrości. Czynimy swoimi słowa życzeń, które skierował do wspólnoty swojej Uczelni św. Jan Paweł II, gdy nawiedził KUL 9 czerwca 1987 roku: „Uni-wersytecie, służ prawdzie! Jeśli służysz prawdzie, służysz wolności, wyzwalanii człowieka i na-rodu, służysz życiu!”.

Radując się ze Zmartwychwstania Chrystusa, całej Wspólnocie Uniwersyteckiej i wszystkim wiernym Kościoła w Polsce udzielamy pasterskiego błogosławieństwa.

Podpisali:

*Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
obecni na 378. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski
w Warszawie, w dniu 14 marca 2018 roku*

ZARZĄDZENIE: List Episkopatu Polski należy odczytać wiernym w Poniedziałek Wielkanocny, 2 kwietnia 2018 r., podczas wszystkich Mszy św., w ramach kazania.

Płock, dnia 22 marca 2018 r.

*† Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny*

Umiłowani w Panu Siostry i Bracia!

Wraz z całą wspólnotą Kościoła łączymy się w radości podniosłego śpiewu Alleluja, któ-ry rozbrzmiewa od Wigilii Paschalnej. Gorącym sercem uwielbiamy Boga Ojca za zwycięstwo Chrystusa nad grzechem i śmiercią. W tym świętym czasie przekazujemy wam, najmilsi, ser-deczne pozdrowienie i najlepsze życzenia, abyśmy trwali w Duchu Świętym, którym zostaliśmy napełnieni (por. Dz 2, 4). Duch Święty, który jest darem Chrystusa Zmartwychwstałego, uzdal-

nia nas do głoszenia ewangelii i prowadzi do pełni życia, którego blask ukazał się w wielkanocny poranek. Dzięki Duchowi Świętemu rodzi się w świecie nadzieja i wzrasta Boża moc w życiu ludzi cierpiących z powodu niesprawiedliwości i różnorodnych niedomagań. W Jego świetle rozpoznajemy ostateczny cel swojego życia, a także wolność i godność dzieci Bożych.

Dzisiaj, w Niedzielę Miłosierdzia, chcemy pamiętać o słowach papieża Franciszka, który – komentując odczytany przed chwilą fragment ewangelii – wskazał, że pierwszym zadaniem Kościoła zleconym mu przy przekazaniu Ducha Świętego jest niesienie przebaczenia grzechów. „Miłosierdzie – naucza Franciszek – ma kluczowe znaczenie w życiu wiary i jest konkretną formą, poprzez którą ukazujemy zmartwychwstanie Jezusa” (23.04.2017 r.). Wcześniej Papież Benedykt XVI przypominał nam, że Duch Święty na nowo rozpala serca wiernych oraz nakłania ich do miłowania swoich braci i siostr tak, jak Chrystus ich umiłował, a także do tego, aby czynami miłosierdzia dawali całej ludzkości świadectwo miłości Ojca (por. *Deus caritas est*, 19). Uwielbiamy dzisiaj Boga za to Jego zbawcze działanie pośród nas.

Ważne jest tutaj świadectwo św. Pawła Apostoła o jego osobistej zażyłości z Duchem Świętym. Apostoł Narodów mówi bowiem, że w pewnym momencie został przez Ducha Świętego „przynaglony”, by udać się do Jerozolimy, chociaż ta podróż wiązała się dla niego z ryzykiem uwięzienia za wiarę (por. *Dz 20, 20*). Sami możemy dostrzec w naszych sercach i umysłach podobne „przynaglenia”, by np. nie odkładać ważnej decyzji, by udać się w drogę na spotkanie z oczekującym pomocy, by przeprowadzić z kimś ważną rozmowę, by przynieść komuś słowo pociechy lub słowo upomnienia, by zażegnać konflikt, czy rozwiązać problem utrudniający międzyludzkie relacje. Przekonujemy się wtedy, że był to najwyższy czas i należało się pośpieszyć, bo stosowna okazja mogłaby się już nigdy nie nadarzyć. Duch Święty – szanując naszą wolność – podpowiada takie czyny miłosierdzia, jakich sami nie bylibyśmy w stanie odkryć. Dzięki mocy Ducha Świętego możemy zatem przynosić konkretne owoce miłości. A „owocem Ducha jest: miłość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie” (*Ga 5, 22-23*). Te owoce służą dobru wspólnemu. Dostrzegamy je w życiu wielu wierzących, którzy posłuszni natchnieniom Ducha Świętego, kierują się zasadą chrześcijańskiej miłości – *caritas*, okazywanej ubogim, chorym, pogardzanym, zapomnianym i wszystkim potrzebującym pomocy.

Dzisiejsza Niedziela Miłosierdzia Bożego to także święto patronalne *Caritas*. A zatem jest to szczególna okazja, aby wypowiedzieć słowo uznania i wdzięczności pod adresem wszystkich pracowników i wolontariuszy Parafialnych Zespołów *Caritas* oraz Szkolnych i Akademickich Kół *Caritas*. Przez wasze wrażliwe serca i pomocne dłonie Duch Święty pociesza strapionych, niesie konkretną pomoc w trudnościach oraz wielu naszym siostrom i braciom przywraca utraconą godność. Bogu niech będą dzięki za wszystkich, którzy przynaglenni Jego Duchem spieszą z pomocą swoim bliźnim, spontanicznie włączając się w akcje i dzieła charytatywne. Radością napełnia fakt, że w ciągu roku działalność charytatywną Kościoła w Polsce podejmuje ponad 800 instytucji realizujących 5 tysięcy różnego rodzaju dzieł, z których pomoc dociera do 3 milionów potrzebujących.

Wszyscy jesteśmy wstrząśnięci dramatem wojny w Syrii. Wskutek konfliktu trwającego już 7 lat ponad 5 milionów osób uciekło z kraju, a liczba przesiedleńców wewnętrznych w Syrii szacowana jest na co najmniej 6,5 miliona. Pomocy humanitarnej potrzebuje ponad 13 milionów ludzi, w tym 6 milionów dzieci. Rodzinom brakuje środków, by zaspokoić podstawowe potrzeby. W skrajnie trudnej sytuacji znajdują się mieszkańcy miasta Aleppo, którzy – poza ubóstwem i niepewnością – zmagają się ze skutkami trwających działań wojennych. Wśród wielu inicjatyw, mających na celu niesienie pomocy cierpiącym Syryjczykom, jest realizowany przez *Caritas Polska* program „Rodzina Rodzinie”, który umożliwia materialne wspieranie konkretnej rodziny przez określone środowisko, instytucję, wspólnotę, rodzinę lub pojedyncze osoby. Aktualnie w ramach tego programu objętych jest stałą pomocą niemal 10 tysięcy syryjskich

rodzin. W imieniu tych rodzin serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w to dzieło miłosierdzia i nadal będą je wspierać.

Przeżywając Rok Świętego Stanisława Kostki i angażując się w przygotowania do zwołanego w październiku 2018 r. Synodu Biskupów w Rzymie, poświęconego młodzieży i rozeznawaniu powołania, zachęcamy do realizowania przynagień Ducha Świętego, do wytrwałej modlitwy i praktycznych czynów miłości. Niech nadal powstają i rozwijają się grupy charytatywne w placówkach oświatowych i akademickich, wspierane przez odważną dyrekcję i pełną poświęcenia kadrę pedagogiczną. W 100. rocznicę odzyskania niepodległości nie zapominajmy również, że postawy zaszczipiane wśród młodego pokolenia wpisują się na trwałe w etos całego narodu. Nie może również zabraknąć osób żywo zaangażowanych w Zespołach Caritas działających w parafiach oraz wolontariuszy skupionych wokół placówek pomocowych, aby wzrastała miłość bliźniego, zakorzeniona w nauce Zbawiciela i dająca obietnicę wiecznego szczęścia.

Caritas funkcjonuje m.in. dzięki ofiarom i darom rzeczowym, pochodzącym od osób prywatnych oraz wpłatom 1% z podatku dochodowego, a także dzięki wpływom z akcji dobroczynnych, darowizn, subwencji i dotacji, pochodzących od krajowych lub zagranicznych instytucji państwowych, samorządowych i społecznych. Już teraz wyrażamy wdzięczność wszystkim darczyńcom wspierającym działalność charytatywną oraz tym, którzy zechcą złożyć ofiarę zbieraną dziś do puszek w całej Polsce dla podopiecznych Caritas. Niech Maryja Matka Miłosierdzia wyjedna nam wszystkim obfitość łaski u swego Syna.

Wszystkim Wam, Siostry i Bracia udzielamy pasterskiego błogosławieństwa.

Podpisali:

*Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
obecni na 378. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski
w Warszawie, w dniu 14 marca 2018 roku*

ZARZĄDZENIE: List Konferencji Episkopatu Polski na Niedzielę Miłosierdzia stanowi materiał do wykorzystania duszpasterskiego w Niedzielę Miłosierdzia, 8 kwietnia br.

Płock, dnia 22 marca 2018 r.

*† Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny*

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 23 marca 2018 r.

Nr 666/2018

Ks. Piotr Onyszczyński

Za zgodność